Rättsfallssamlingen

PERSONALDOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)
den 10 november 2011

Mål F-110/10

Denise Couyoufa
mot
Europeiska kommissionen

”Personalmål — Tjänstemän — Kommissionens representationer i medlemsstaterna — Mobilitetsförfarandet 2011 — Begäran om att undantas från mobilitetsförfarandet — Upptagande till sakprövning — Akt som inte innehåller något beslut — Dröjsmål”

Saken: Talan enligt artikel 270 FEUF, vilken är tillämplig på Euratomfördraget enligt dess artikel 106a, i vilken Denise Couyoufa yrkat att personaldomstolen ska ogiltigförklara dels kommissionens beslut av den 26 februari 2010 om att avslå Denise Couyoufas begäran om att inte omfattas av mobilitetsförfarandet för de tjänstemän som arbetar vid kommissionens representation i medlemsstaterna, dels tillsättningsmyndighetens beslut av den 27 juli 2010 att avslå hennes klagomål mot beslutet av den 26 februari 2010.

Domslut: Talan ogillas. Kommissionen ska förutom sina egna rättegångskostnader, ersätta hälften av sökandens rättegångskostnader. Sökanden ska bära hälften av sina rättegångskostnader.

Sammanfattning

1. Tjänstemän — Talan — Föregående administrativt klagomål — Tidsfrister — Utgör tvingande rätt — Den tidpunkt då fristen börjar löpa
(Tjänsteföreskrifterna, artikel 90.2)

2. Tjänstemän — Talan — Föregående administrativt klagomål — Tidsfrister — Utgången frist — Börjar löpa på nytt — Villkor — Ny och väsentlig omständighet
(Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 90 och 91)

3. Tjänstemän — Talan — Invändning om rättsstridighet — Accessorisk natur — Talan rörande huvudsaken kan inte upptas till prövning — Invändningen kan inte prövas
(Artikel 277 FEUF)

1. Enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna ska klagomål anföras inom tre månader. Tiden börjar löpa den dag beslutet del ges mottagaren dock senast den dag han får kännedom om beslutet, om det är fråga om en åtgärd av individuell karaktär. Denna frist har satts för att säkerställa klara och tillförlitliga rättsförhållanden varför den utgör tvingande rätt och något som varken parterna eller domstolen kan råda över.

(se punkt 22)

Hänvisning till

Europeiska unionens tribunal: 21 juni 2010 i mål T-284/09 P, Meister mot harmoniseringsbyrån, punkt 25, och där angiven rättspraxis

Personaldomstolen: 28 april 2009 i mål F-72/06, Verheyden mot kommissionen, punkt 39, och där angiven rättspraxis

2. Även om varje tjänsteman kan begära att tillsättningsmyndigheten fattar beslut i en fråga som rör honom, enligt artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna, innebär denna möjlighet inte att en tjänsteman kan avvika från de frister för att inge klagomål eller väcka talan som föreskrivs i artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna, genom att inge en begäran som indirekt ifrågasätter ett tidigare beslut som inte ifrågasatts inom fristerna. Endast om det föreligger nya och väsentliga omständigheter kan det vara berättigat att inge en begäran som syftar till omprövning av ett sådant beslut.

(se punkt 27)

Hänvisning till

Domstolen: 15 maj 1985 i mål 127/84, Esly mot kommissionen, punkt 10

Förstainstansrätten: 7 juni 1991 i mål T-14/91, Weyrich mot kommissionen, punkt 33

Personaldomstolen: 20 september 2007 i mål F-111/06, Giannopoulos mot rådet, punkt 28, och 25 mars 2010 i mål F-102/08, Marcuccio mot kommissionen, punkt 36

3. Artikel 277 FEUF uttrycker emellertid inte en självständig rätt att väcka talan. Den kan inte utgöra föremål för talan utan kan bara åberopas indirekt, inom ramen för en talan som tagits upp till sakprövning. På så sätt kan en invändning om rättsstridighet inte tas upp till sakprövning när den framställs inom ramen för en talan som inte kan tas upp till sakprövning.

(se punkt 32)

Hänvisning till

Personaldomstolen 23 april 2008 i mål F-103/05, Pickering mot kommissionen, punkt 94; 23 april 2008 i mål F-112/05, Bain m.fl. mot kommissionen, punkt 96, och där angiven rättspraxis; 4 juni 2009 i de förenade målen F-134/07 och F-8/08, Adjemian m.fl. mot kommissionen, punkt 38